



## Η, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

[ορθόδοξη πίστη](#)

**ΤΙΜΩΡΕΙ Ο ΘΕΟΣ;**

Γιατί ο Θεός να τιμωρεί; Σ αυτήν την επίμονη και περίεργη ερώτηση, αυτών που δεν γνωρίζουν, δίνουμε σύντομη απάντηση από την Αγία Γραφή και τους Πατέρες. Η θεοειδής κατασκευή του ανθρώπου φανερώνει την αυτεξουσιότητα στην εκλογή και λήψη των αποφάσεών του και την ελευθερία της προσωπικότητάς του. Η θεία βουλή και απόφαση ότι «ο Θεός θάνατον ουκ εποίησεν ουδέ τέρπεται επ' απωλεία ζώντων» (Σοφ. Σολ. α' 13), πείθουν ότι δεν τέθηκε εξ αρχής θέμα τιμωρίας (κόλασης) η καταδίκης. Ο Θεός απαίτησε, «ενετείλατο», τα κτίσματά του, επειδή

προήλθαν απ' αυτόν και δεν μπορούν να υπάρχουν και να λειτουργούν χωρίς αυτόν, ως αιτιατά, να εξαρτώνται από αυτόν, ο οποίος είναι το πρώτο αίτιο. Η εντολή, ή καλύτερα η υπόδειξη του Θεού, δεν ήταν επιβολή και απαίτηση, αλλά συμβουλή της λογικής χρήσης των φυσικών όρων της ζωής. Εάν την ακολουθούσαν θα υπήρχε παράταση των νόμων ύπαρξης των όντων.

Αιτία, λοιπόν, της ανωμαλίας ήταν η παράλογη σκέψη, απόφαση, επιλογή και χρήση του δικαιώματος του αιτιατού ανθρώπου να αποκοπεί από το αείζωο αίτιο, το Θεό, και ως εκ τούτου να γίνει θνητός. Μόνος του ο άνθρωπος κατρακύλησε στο θάνατο και υπέστη όλες τις συνέπειες της θνητότητας και της φθοράς, η οποία υπεισήλθε στο σύνολο της ανθρώπινης φύσης. Εκτός από το υλικό μέρος του, ο άνθρωπος, υπέστη και στον πνευματικό του κόσμο συντριβή και απώλεια. Εκτός από τους πόνους, το φόβο και τις θλίψεις, απέκτησε και «διάνοιαν εγκειμένην επί τα πονηρά» από τη γέννησή του. Ολόκληρος ο κόσμος και ο θησαυρός της λογικής του μεγαλοπρέπειας, στον οποίο στηριζόταν το «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν», ανατράπηκε παταγωδώς και δυστυχώς το «πρωτόκτιστον κάλλος» «παρασυνεβλήθη τοις κτήνεσι τοις ανοήτοις» για να μη πούμε «τοις δαίμοσι» «και ωμοιώθη αυτοίς» (Ψαλμ. μη' 21). ([περισσότερα...](#))